

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΗΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ

—
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΙΔΟΜΕΝΟΥ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑΣ

Διά τὸ Ἐξωτερικόν..... Δρ. Ν. 20.
» » Ἐσωτερικόν..... » » 15.
» τοῦς κκ. Φοιτητάς..... » » 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὴν Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
'Ὅδεο Πινακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Περὶ ἐκλαμψίας παρὰ ταῖς ἐγκόβοις κατὰ τὴν κύησιν καὶ τὸν τοκετὸν, ὑπὸ Ε. Φοντάνα (ἐν Παρισίοις) — Ἀκαδημία τῆς ἰατρικῆς ἢ ἐν Παρισίοις. Λευκοματῖναι μυϊκαὶ (Συνέχ.) — Θεραπεία τῶν χρονίων διαλειπόντων πυρετῶν, ὑπὸ Α. Τσέλιου, (ἐν Θεσσαλίᾳ). — Ἡ ἀπὸ τοῦ τριδύμου νεύρου βῆξις. — Ἀλωπεκίας θεραπεία. — Θεραπεία τῶν ἐκ τῆς κατακλίσεως ἐσχαρῶν. — Ἡ ὑδροθεραπεία κατὰ τῆς ἐξοφθαλμικῆς βρογχοκῆλης. — Θεραπεία τῆς καθ' ὑπνον ὀρθωδίας τῶν βρεφῶν. — Χαιμῆτων θεραπεία. — Ἀλοιφή κατὰ τῆς ἐν ταῖς φλεψίν θρομβώσεως. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλιογραφικὸν δελτίον.

ΠΕΡΙ ΕΚΚΛΑΜΨΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΑΙΣ ΕΓΚΥΟΙΣ

κατὰ τὴν κύησιν καὶ τὸν τοκετὸν.

(Ἐκ τῆς κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Ραζοῖ).

ὑπὸ Ε. ΦΟΝΤΑΝΑ, ἱατροῦ (ἐν Παρισίοις).

Μία ἐκ τῶν μᾶλλον περιπλοκῶν καὶ δυσκρίστων ἐπιπλοκῶν κατὰ τὴν κύησιν καὶ τὸν τοκετὸν εἰσὶν οἱ ἐκλαμπτικοὶ σπασμοί.

Οὐδὲν θετικὸν δυνάμεθα εἶτι νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς παθογενεῖας τοῦ νοσήματος τούτου, ὁ πρῶτος μηχανισμὸς τῆς ἐκλαμψίας μᾶς μένει εἰτι ἀγνωστὸς· νὰ μὲν ἀνκρέρονται ὡς αἴτιον ἡ λευκοματουρία, ἀλλὰ αἰ. οὐδεμίαν ἀναλογικὴν σχέσιν παρατηροῦμεν ὡς πρὸς τὴν ἔντασιν μεταξὺ παραγωγικοῦ αἵτιου καὶ ἐκλαμψίας· εἰ μὴ μόνον περίστασις καλῶς ἐγνωμένης ἐκλαμψίας ἄνευ ἔχουσιν λευκοματουρίαν· ἤθελε μᾶς ἐπιβάλλει νὰ παραδεχθῶμεν ἀνωτέρην τιμὴν αἵτιον τῆς λευκοματουρίας, περὶ τῆς δὲ τοιαύτης δὲν εἶναι ἐξαιρετικὴ.

Ποία δὲ ἡ ἀνωτέρα αὐτῆ αἰτία;

Βασανίζονται ἔτι σήμερον πρὸς ἀνεύρεσιν ταύτης φρονούντες τὸ κύριον αἷτιον ἐδράζον κατὰ τοὺς ἐγκεφαλικούς γύρους (circovolutions cérébrales), πιθανόν δὲ βραδύτερον ἢ ἀνακαλύψωσι τοῦτο καὶ δώσωσι τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῆς μεταξὺ λευκωματουρίας καὶ ἐκλαμψίας ὑφισταμένης σχέσεως.

Κατὰ τὸ παρὸν ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι πρὸς τῇ ἀλλοιώσει τῶν νεφρῶν, ὡς παραγωγικὴ αἰτία τῆς ἐκλαμψίας ὑπάρχει καὶ ἕτερά τις ἐδράζουσα κατὰ τὴν νευρικὴν διεγερσιμότητα (excitabilité nerveuse), ἣτις ἄλλοτε ἄλλη ἀναλόγως τῶν γυναικῶν τυγχάνει, καὶ ἣτις δίδει τὸν λόγον, δι' ὃν γυνὴ τις ἴδιαν λευκωματουρικὴν δὲν προσβάλλεται ὑπὸ ἐκλαμψίας, ἐνῶ ἄλλη τις μόλις ἔχνη λευκώματος φέρουσα ἐν τοῖς σπύροις γίνεται ἐκλαμψικὴ. Ἄλλως τε τὴν αὐτὴν νευρικὴν ἐρεθιστικότητα παρατηροῦμεν παρὰ τισι γυναιξίν ἐκτεινομένην μέχρι τῆς μήτρας, ἐνῶ ἕτεροι τὰ ἀνάγκη προσιτάζουσι μεγίστην τὴν ἀπάθειαν καὶ τὴν ἀδράνειαν τοῦ ὄργανου. Ἐάν δὲ ἡ πραγματικὴ παθογένεια τῆς ἐκλαμψίας βραίνει ἐπιτῶ σκότει τῆς ἐπιστήμης, τὸ προγνωστικὸν τοῦ νοσήματος δὲν μειδιᾷ ἰλαρότερον φῶς, ὅτι δὲ μᾶλλον πλήττει ἡμᾶς εἶναι ἡ ποικίλλουσα ἐκβάσις ἢ τὸ νόσημα πάλαι λαμβάνει, οὕτω ὑπάρχουσιν ἐποχαὶ καθ' ἑαυτὴν ὁλόκληρος σειρά ἐκλαμψικῶν σώζονται, καίτοι ἐν ἀγωνίᾳ σχεδὸν μετὰ διαδοχικὴν σειράν 30 καὶ 40 παροξυσμῶν εἰρησκομένων, ἄλλοτε δὲ ἀπασαι σχεδὸν ὀνήσκουσι, καίτοι ἐξ ἐλαφρῶν τινῶν προσβολῶν μόλις ἐνοχληθεῖσαι. Βύτυχως τὸ νόσημα εἶναι σπάνιον, μόλις 3—4 ἀριθμοῦνται ἐπὶ 400 τοκετῶν.

Κατὰ τὴν πενταετημίαν διακρινῶν ἐν Λευκωσίᾳ (Κύπρου) ἔτυχαν μετὰ μόνης περιπτώσεως ἐκλαμψίας παρὰ νοσοῦσης, ἣτις ὑφ' ὅλης τῆς ἐπόψεως παρεῖχε τὴν πιστὴν εἰκόνα τῆς φυσιολογικῆς ἀθλιότητος (misère physiologique), ἡ πάσχουσα ἔτεκε κατὰ τὸν παροξυσμὸν φυσιολογικῶς (ἐάν ἡ ἐκφορὰς ἐπιτρέπηται), οἱ παροξυσμοὶ ἠκολούθησαν κατὰ τὴν ἐπιούσαν ἐπὶ τοῦ τοκετοῦ ἡμέραν, ὡς φάρμακα δὲ ἐχορηγήσαμεν τὴν μίρφινην καὶ τὴν χλωριόλην, εὐτυχῶς ἀμφοτέρω ἢ τε μήτηρ καὶ τέκνον ἐπέζησαν ἀνευ ἐπιλοχίου τινὸς ἐπεισοδίου, ὅπερ ἔτι σπάνιον ἢ πάσχουσα ἔχνη μόνον λευκώματος ἔνευ ὀδημάτων προσιτάζειν, οὐδὲν προηγουμένον παθολογικὸν αἰτιωμένην κατὰ τὸ λέγειν τῆς.

Ἐτερον παράδειγμα γνωστὸν ἡμῖν συνέβη ἐν Ἀζόροις τῆς Κύπρου παρὰ τινι ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων καὶ εὐπόρων οἰκογενειῶν τῆς πόλεως ταύτης. Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίσω τὰ καθέκαστα τοῦ νοσήματος; Τοῦτο μόνον ἠξέστω ὅτι τὸ ἔμβρυον ἐτέθη ζῶν, καὶ ἔτι ἀπασαι αἱ δυνατὰ προσπάθειαι εἰδημόνων καὶ γνωστῶν συναδέλφων ἔνθα σώσωσι τὴν μητέρα κατέστησαν μάταιαι.

Κατὰ ποῖον ὄρον τῆς κηύσεως παρουσιάζεται συχνότερον ἡ ἐκλαμψία; Ἐπὶ 200 περιπτώσεων αἱ 100 συμβαίνουσι κατὰ τὸν τοκετόν, αἱ δὲ ἕτεροι 100 πρὸ καὶ μετὰ τοῦ τοκετοῦ, κατ' ἀναλογία αἱ μὲν 70 πρὸ τοῦ τοκετοῦ¹⁾.

Ἡ ἐκλαμψία εἶναι σπανιώτατη κατὰ τοὺς πρώτους ἐξ μηνῶν τῆς κηύσεως, ἀναφέρονται δὲ σπάνια περιπτώσεις ἐκλαμψίας κατὰ τὴν πρώτην νύκτα τοῦ γάμου, καὶ κατὰ τὰς πρώτας ἑβδομάδας κατόπιν, ὡς ἐπίσης ἄλλοτε καὶ μετὰ τινος μετὰ τὸν τοκετόν.

Ἦ δ' ἐξαγγέλλει ὅτι ἡ γυνὴ δύναται νὰ γίνῃ ἐκλαμψικὴ;

Ἐπίομεν ὅτι τὸ λεύκωμα ἐν τοῖς σπύροις εἶναι σημεῖον ἀκροσφαλῆς, καὶ μὲν ἐνίοτε τὰ οἰδημάτα τῶν ἀκρων, ἰδίως ὅταν ταῦτα ἐκ τοῦ προσώπου ἀρχωνται, δύναται νὰ δώσωσι μακροθὲν ὑπονοίας τινὰς ἀπειληῆς, ἀλλὰ μετὰ 10 ἡμέρων οἰδημάτων καὶ λεύκωμα φερουσῶν μόλις αἱ δύο ὑποκίπτουσιν εἰς ἐκλαμψίαν· οὐδὲ καὶ εἰς τὸ ποσὸν τοῦ λευκώματος δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν, ὑπάρχουτιν γυναικὲς αἰτινες δὲν φέρουσιν ἔχνη σχεδὸν λευκώματος οὐχ' ἕττον προσβάλλονται ὑπὸ ἐκλαμψίας καὶ τὰ ἀνάγκη.

Ποῦ ἔθεν βραχίζόμενοι δυνάμεθα νὰ προσεγγίσωμεν τὴν πρόγνωσίν μας ὡς πρὸς τὴν μέλλουσαν ἔκρηξιν τοῦ νοσήματος· ὅπως εἰ δυνατόν προλάβωμεν ταύτην;

Τὰ ὑπὸ ἡέστερα πρόδρομα σημεῖα, ὅσκις ταῦτα παρουσιάζονται, εἶναι, α'. — Ἐντενος κεφαλαλγία τοιαύτη καθιστῶσα ἀδύνατον τὴν ὀρθίαν στάσιν καὶ διαζύουσα τὴν πάσχουσαν νὰ συγκλήτῃ διὰ τῶν χειρῶν τῆς τὴν κεφαλὴν, νομίζουσα ὅτι τῆς φεύγῃ β'. — Διαταραχῆς τῆς ἐκκρίσεως μέχρις ἀπωλείας τῆς ἀφαινούμενης, ἐμφανιζόμενης ἀπὸ στιγμῆς εἰς ἄλλην καὶ ἀθις ἀπερχόμενης, σπανιώτατα δὲ ἐπιμένουσα καὶ ἀπολήγουσαι εἰς τύφλωσιν. — γ'. — Καίτοι σπανιώτερον, δριμύτατος πόνος κατὰ τὸ ἐπιγάστριον.

Ἄπασι δὲ τῶν παθολογικῶν τούτων ἐκδηλώσεων συνυπαρχουσῶν δυνάμεθα ὡς ἔγγιστα νὰ προγγείλωμεν τὸν παροξυσμὸν πόρρω μὴ ἀπέχοντα. Οὗτος δ' ἀρχεται διὰ μωρῶσιν τοῦ προσώπου καὶ ἐν γένει διὰ τονικῶν σπασμῶν τοῦ σώματος δευτερολέπτων μόνον διάρκειαν ἔχόντων, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ἡ ἀνεκτιμὴ διακόπτεται, τὸ πρόσωπον γίνεται κυκνωτικὸν καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον ἐξ ἀσφυξίας ἀπειλούντων ἐάν τυχόν ἤθελον παρατελεῖσθαι ἐπὶ πλείονα χρόνον, τούτου· ὁμῶς ταχέως διαδέχονται γενικοὶ κλονικοὶ σπασμοὶ διαρκέστεροι τῶν πρώτων.

Μετὰ τὴν πρώτην ταύτην προσβολὴν ἡ γυνὴ πίπτει εἰς κωματώδη κατάστασιν, ἔχουσα διάρκειαν ἄλλοτε ἄλλην συσχετιζομένην μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν παροξυσμῶν, ὅσοι οὗτοι συχνοὶ καὶ ἐπανειλημμένοι τοσοῦτο

1) Ἦνωσεται βεβαίως πρώτη ἐμφάνισις τοῦ νοσήματος.

μείζων και η διάρκειά του κώματος, μέχρις ότου τέλος διαδέχονται αλλήλως έξ ύπαμοιβής παραξυσμοί και κώμα άνευ διαλείψεως.

Αέν δύναται τις έν γένει νά δώση ώρισμένους και άκριβείς κανόνες περί της διάρκειας του σώματος, ποτέ μέν τοϋτο παρατείνεται μέχρι νέου παραξυσμου, ποτέ δέ παρουσιάζονται άνκματχζύ φωτεινά διαλείμματα, άλλοτε τέλος παρατείνεται μέχρι θανάτου.

Η διάγνωση της νότου δέν παρέχει έν γένει δυσκολίας, άρκεί άρκεί μόνον νά έδη τις ταύτην, όπως του λοιπού καθέξη την είκόνα.

Έκ ποίων δέ σημείων δυνατή ή διάκρισις του νοσήματος έξ άλλων νευρικών νοσημάτων ή της έκλαμψίας ;

Η έπιληψία χαρακτηρίζεται διά της μονάδος σπανιώτερον της διάρκειας των παροξυσμών κατά τδ διάστημα των 24 ώρων. Τούναντίον κατά την έπιληψίαν, ώς είδομεν άκολουθούσι 20 και 40 ένίοτε κατά τδ αυτό διάστημα. Τινές άνκφέρουσιν ώσπύτως και τόν άφρον του στόματος ώς σημαντικό διακριτικόν, άλλ' ούτος δέν είναι πιστόν σημετον. Ούθεν άφ' ένός μέν ο αριθμός των παροξυσμών και τδ άνανμηστικόν της πασχούσης, άφ' έτέρου δέ ή συχνότης της έκλαμψίας παραβαλλομένη πρός την σπάνν της έπιληψίας είσιν άρκετá διδόμενα όπως άρρωσι πάσαν άμφισβολίαν, έάν ένδοιασμός τις έπετρέπετο ένίοτε κατά την πρώτην εξέταση, καθ' ήν τυχόν ή πάσχουσα ήθελεν διάκεισθαι κατά την κωματώδη κατάσταση. (άκολουθεί)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

(Συνεδρίασις της 19 'Ιανουαρίου).

Λευκωμοτύνη μινερά.

(Συνέχεια. σελ. 54).

Ψευδοξανθίνη, C⁴ H⁵ Az⁵ O.

Από των οίνοπνευματώχων υδάτων των προεκθειτών συνθέσεων, στερηθέντων έν τφ κενφ του οίνοπνεύματος, παραληφθέντων δέ δι' ύδατος και δι' όξικου χαλκού έν μικρξ περιστείξ προκύπτει διά θερμάνσεως έζημα φαιοκιτριάζον, όπερ πλύνεται και άποσυντίθεται διά θειούχου ύδρογόνου, είτα δέ διά διηθήσεως άπομένει κόκκις κιτρινή άποτελουμένη από μικροσκοπικών κόκκων. Η κόκκις αύτη όλίγον διαλυτή έν ψυχρφ διαλύεται είς τδ ύδροχλωρικόν όξυ και άποτελεεί ύδροχλωρικόν έλας λίαν διαλυτόν, όπερ παρεμφέρει τφ της ύποξανθίνης. Διαλύεται επίσης ώς ή ξανθίνη και ή ύποξανθίνη είς άσθενείς άλκαλικάς διαλύσεις.

Η ύδατώδης του σώματος τούτου διάλυσις ώς και ή της ξανθίνης καθιζάνει έν ψυχρφ διά του διχλωριούχου ύδρογόνου και διά του νιτρικού άργύρου έζημα πηκτωματώδες.

Ο; ή ξανθίνη δέν καθιζάνει διά του όξικου μολύβδου άλλά διά του ένζυμμωνίου όξικου μολύβδου.

Τέλος ώς ή ξανθίνη παραληφθείτα διά του νιτρικού όξέος, έξατμισθείτα, και πάλιν παραληφθείτα διά καλίου, παράγει ώρκετον έρυθρόν νεφκντσειδή χρωματισμόν.

Πλήν της μείζονος πως διαλυτικότητος και της μάλλον εύκρίνουσ κρυσταλικής αύτης όψεως, ή βάσις αύτη έχει μέν άπάτα; τάς φυσικάς και χημικάς της ξανθίνης ιδιότητας, άλλά ούχι και την αύτην σύνθεσιν, καθότι αι άνκλύσει; μου άνταποκρίνονται είς τόν τύπον C⁴ H⁵ Az⁵ O, εύρον δέ C=30,77. H=3,18. Az=11,7. και C=30,59. H=3,20. Az=44,26, αντί C=30,97. H=3,22. Az=45,16 και O=20,65.

Βάσεις C¹¹ H²⁴ Az¹⁰ O⁵ και C¹² H²⁵ Az¹¹ O⁵.

Των πολυπλόχων τούτων σωμάτων τδ μέν άπεχωρίσθη από των πρώτων υδάτων της ξανθοκρεατινίνης, τδ δέ από των της χρυσοκρεατινίνης.

Τδ σώμα C¹¹ H²⁴ Az¹⁰ O⁵ κρυσταλλούται είς λεπτά τετράπλευρα κρύσταλλα άχρα ή μόλι; κιτριάζοντα, είναι άγευστον, λίαν μετρίως άλκαλικόν είς τόν έρυθρόν χάρτην, και έρυθραίνει άσθενώς τόν κυανόν. Τδ ύδροχλωρικόν αύτου έλας άποτελεεί δέματα λεπτών βελονών, τδ δέ θεικόν κρυσταλλούται συγκεχυμένως είς βελονσειδή κρύσταλλα, τδ δέ χλωριοπλατινικόν αύτου έλας διαλυτόν άποτελεεί τετραγώνους σταυρούς ών τδ πέρατα φέρουσι βελόνας. Η βάσις αύτη θερμαινομένη είς σωλήνα κλεισμένον μέχρι θερμοκρασίας 180°—200° άποδέξει άμμωνίαν και άνθρακικόν όξυ, και παράγει νέαν βάσιν κρυσταλλικήν μήπω έξεταθίσαν είτέτι.

Αί αναλύσει; του σώματος τούτου παρέσχον

Πειράματα.		Θεωρία διά C ¹¹ H ²⁴ Az ¹⁰ O ⁵ .
C. — 35,01.	35,14.	35,10.
H. — 6,84.	6,65.	6,40.
Az. — 37,15.	37,20.	37,34.
O. — »	»	21,27.

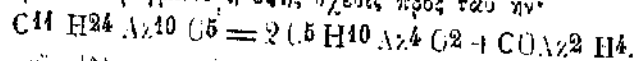
Τδ σώμα C¹² H²⁵ Az¹¹ O⁵ άποτελεεί τετραγώνους τραπέζας εύθελπτους λίαν παρεμφερεί; τφ; της ξανθοκρεατινίνης και του προσημειωθέντος σώματος. Είναι επίσης άσθενής βάσις παράγουσα έλατα κρυστα-

λικά. Υποβλήθεν εις αλλεπαλλήλους κρυσταλλώσεις εν οίνοπνεύματι και
εΐτα μετὰ αποξηράνσιν εις θερμοκρασίαν 110° αναλυθεΐσα εδωκε:

Πειράματα.	Θεωρία διὰ C12 H25 A 11 O5.
C. — 35,33.	35,55.
H. — 6,39.	6,43.
Az. — »	38,72.
O. — »	»
	19,85.

Αι βάσεις αὗται ἐκ τῶν ιδιοτήτων αὐτῶν, δι' ὧν παρεμφέρουσι τὰς
τῆς κρεατινίνης και κρεκτίνης, φαίνεται ὅτι προσεγγίζουσι πρὸς ταύτας,
διὰ νέων ἐρευνῶν ὀρισθῆσεται και ἡ ἀκριβής σύνθεσις και ὁ ἀκριβής τύπος
αὐτῶν. Ἄλλ' ὅσον και ἂν φαίνεται πολὺπλοκος ἡ σύνθεσις αὐτῶν οὐγ'
ἦτιον προσεγγίζουσι ταῦτα πρὸς τὰ προσεξετασθέντα, και δὴ πρὸς τὴν
κρεατινίνην.

Παρατηρεῖται πράγματι ἡ ἐξῆς σχέσις πρὸς ταύτην.



πιλοιολογεῖται ἰδὲ ὅτι ἡ βάση C11 H24 Az10 O5 θερμοκλυθεΐσα μεθ' ὕδα-
τος παράγει προϊόντα τῆς ἀποσυνθέσεως τῆς οὐρίας. Ὅπως ποτ' ἂν ἡ
αἰ δύο αὗται βάσεις διαφέρουσιν ἀλλήλων διὰ τοῦ CAzII.

Συμπεράσματα.

Α'. — Πτωματῆται — Κατὰ τὴν σήψιν τῶν ζωϊκῶν ἰσθῶν παράγεται
πάντοτε ἰκανὸν πλῆθος ἀλκαλοειδῶν δηλητηριωδῶν σχηματιζομένων ὑπὸ
τῶν λευκοματσοειδῶν οὐσιῶν, ὡς κατέδειξεν τοῦτο τῷ 1873 διὰ τῶν ἐπὶ
τῆς σήψεως τῆς ἰνικῆς τοῦ αἵματος πειραμάτων μου.

Τὰ ἀλκαλοειδῆ ταῦτα ἢ στεροθῶνται ὀξυγόνου και συνεπῶς εἶναι πτω-
ματικά, ἢ εἶναι ὀξυγονοσχητὰ ἐνήργησα πρῶτος τὴν ἀνάλυσιν τῶν σωμάτων
τούτων και κατέδειξα ὅτι τὰ αὐσιωδέστερα τούτων ὡς ἐκ τῆς ποσότητος
και τῆς σταθερότητος αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τὴν πυριδικὴν και ὕδροπυρι-
δικὴν κατηγορίαν. Δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστὴ ἡ φύσις τῶν μετὰ πλειόνων
ἀτόμων ἀζώτου ἀλκαλοειδῶν, ὡς ἐπίσης και ἡ τῶν ὀξυγονοσχητῶν ἀλκα-
λοειδῶν πλὴν τῆς νευρίνης, μουκκρίνης ἢ ὀξυνευρίνης και τῆς βικταίνης.

Πρὸ πολλοῦ διασχυρίζομαι ὅτι τὰ ἀπὸ τῆς σήψεως ἀλκαλοειδῆ ποικίλουσιν
ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ μέσου ἐν ᾧ καλλιεργοῦνται· κατὰ τοὺς Broi-
ardel και Bouilly ἡ ποικιλία αὕτη προέρχεται και ἐκ τῆς ἐποχῆς ἀπὸ
τῆς ὁποίας ἤρξατο ἡ βικτηριώδης ζύμωσις, ἀμφοτέρως τὰς γνώμας ταύ-
τας ἐπεκύρωσε πειραματικῶς ὁ Brieger. Παρατήρησα ὅμως ἀφ' ἑτέρου
ὅτι οἰκδῆποτε και ἂν εἶναι ἡ ὅλη τοῦ μέσου ἐν ᾧ βιοῦσι τὰ βακτηρίδια
(σὰρξ μπιτοφόρων, ἰχθύων, μαλακίων), αἱ ὕδροπυριδικαὶ συνθέσεις, και δὴ
ἡ ὀδροκολλίνη ἀνευρίσκονται σταθερῶς. Αἱ βάσεις λοιπὸν τῆς οἰκονο-

νείας τούτης φαίνονται οὕσαι τὰ ἀλκαλικά προϊόντα τῶν μείζονα ζωπι-
κόπητα ἐχόντων και ἀποπνιγόντων ἀπάνια τὰ λοιπὰ βακτηριδίων.

Β'. — Λευκοματῆται. — Τῷ 1881, ἐξακολουθῶν τὰς ἐρεῦνας ταύτας,
κατέδειξα ὅτι σταθερῶς ἐν ταῖς ὑπὸ τῶν ζώντων ζώων, και ἐν πλήρει
ὕγειᾳ ὡ, και κατὰ τὴν πορείαν νόσων, ἐκκρίσσειν ὑπάρχουσι σώματα τῆς
φύσεως τῶν πτωματινῶν· κατέδειξα ἐπίσης ὅτι τὰ ἀλκαλοειδῆ τῶν οὐ-
ρων τοῦ Liebhicht και τοῦ Fouchet δέον νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν κα-
τηγορίαν τῶν τότε γνωστῶν ἀπὸ τῆς σήψεως ἀλκαλοειδῶν, ἀνεῦρον πα-
ρόμοια ἀλκαλοειδῆ εἰς τὴν σείλον και τοὺς λούς, ἀπεκάλεσα δὲ τὰ νέα
ταῦτα σώματα λευκοματῆται πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν πτωματινῶν.

Τῷ αὐτῷ ἔτει κατέδειξα ἐν ἰδίῳ ὑπομνήματι¹⁾ τὴν σπουδαιότητα ἣν
κέρχτηνται αἱ λευκοματῆται εἰς τὴν παθογένειαν τῶν νόσων ἀμ. κ ὡς ἡ
διὰ τῶν νεφρῶν, τοῦ ὀστέμου, ἢ τοῦ ἰντερικου βλενοθυμένου ἀποβολῆ αὐ-
τῶν εἶναι ἀνεπικρῆς.

Ἐπι σκοπῷ περαιτέρου ἐρεύνης ἐξήγαγον ἀπὸ τῶν μυῶν τῶν μεγάλων
ζώων πάντα νέκ ἀλκαλοειδῆ ἐντελῶς ὀριθιμένα και κρυσταλλικά, ἔχοντα
ἐέργειαν μετὰ ἢ ἦττον ἰσχυρὰν ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, προκα-
λοῦντα ὕπνον, κόπωση, τινὰ δὲ τούτων και ἐμέτους και κενώσεις, ὀρῶντα
ὡς τὰ ἀπὸ τῶν ἰδῶν ἀλκαλοειδῶν, ἦττον ὅμως ἰσχυρὰ τῶν ἀπὸ τῆς σή-
ψεως ἀλκαλοειδῶν. Κατέδειξα ὅτι αἱ βάσεις αὗται γεννῶνται διὰ κρυσθῆς
τῆς ζωῆς, ἀπαραλλάκτως ὅτως και τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ και ἡ οὐρία.

Τὶνι τρόπῳ παράγονται τὰ ἀλκαλοειδῆ ταῦτα, εἴτε σηπεδονώδη, εἴτε
φυσιολογικά εἴτε παθολογικά εἶναι; Τίς ἡ συνέπεις τῆς ἀδυναμίας ἐν
τοῖς ἡμετέροις ἰστοῖς παραγωγῆς αὐτῶν; τί ἐπὶ τέλος ἀπογίνονται ἐν
τῇ οἰκονομίᾳ και τίνι τρόπῳ εἶναι ἐρκτόν νὰ ἀποφύγουμεν τὰ ἀποτελέ-
σματα αὐτῶν;

Καίτοι διὰ τῆς ἀναπνοῆς και τῆς κυκλοφορίας τὸ ὀξυγόνον διεκιδύει
ἀπανταχοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ζώου, δὲν ἔπαρχει ὅμως ὅτι ἡ ζωὴ τῶν
ζώων, τοῦτέστιν τὰ ἀλλεπαλλήλα φαινόμενα τῆς ἀφομοιώσεως και ἀπο-
κρίσεως εἰς τὰ ὁποῖα συγκεχλοισθῆναι αἱ λειτουργίαι αὐτῶν, εἶναι οὐ-
σιωδῶς ἀερόβιος.

Τὸ δόγμα εἰς ἀνωτέρας τάξεως ζωῶν δὲν εἶναι ἀερόβιος καθ' ὅλοκλη-
ραν καιτοι φαίνεται πως παρὰδοξον, οὐγ' ἦττον φρονῶ ὅτι κατώρθωσα
νὰ βεβαιώσω τοῦτο θεωρητικῶς τε και πρακτικῶς.

Παραλείποντες τὸν σχηματισμὸν τῶν πτωματινῶν και λευκοματινῶν
ἐν τῷ βυθῷ τῶν ἡμετέρων ὀργάνων μεταχειριζόμεθα ὅπως καταδείξωμεν
διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τὴν μὴ ἀερόβιον διχοτόμησιν ἐνδὸς μέρους τῶν

1) Les alcaloïdes dérivés des matières protoïques. Journ. d'anat. et de phys. de Ch. Richin. 1881. Σλ. 360 362.

ιστών ήμῶν, ἐν τῶν πειραμάτων τοῦ Pettenkoffer καὶ Voit περὶ τῆς ζωτικῆς κλύσεως.

Κύων βάρους 83 χιλιόγραμματων τεθείς ἐν τῇ ἀναπνευστικῇ αὐτοῦ συσκευῇ ἀπορροφᾷ δι' ἡμέρας δξυγόνον

Ὁξυγόνον ἀπὸ τοῦ ἀέρος διὰ τῆς ἀναπνοῆς	γράμμ.	477.
» » » ὕδατος ποτῶν καὶ τροφῶν ἐν ὄλῳ	»	1012.
» » » τῶν ξηρῶν τροφῶν	»	77.

Τὸ ὄλον δξυγόνου ἀπορροφηθέντος; » 1568.

Ἄφ' ἐτέρου κατὰ τὴν αὐτὸν χρόνον ὁ αὐτὸς κύων ἀπέδιδεν ἐν ὄλῳ διὰ τῶν πνευμόνων, τῶν οὖρων, τοῦ δέρματος καὶ ἀπκῶν τῶν λοιπῶν ἐκκρίσεων.

Ὁξυγόνον ἀποβαλλόμενον ἐν ὄλῳ γράμμ. 1599.

Ἀφαιρούμενων ἀπὸ τῶν 1599 γραμμῶν τοῦ ἀποβαλλομένου δξυγόνου τῶν 1012 γραμμῶν τοῦ ὑπὸ τοῦ ζώου προσληφθέντος δξυγόνου διὰ τοῦ ὕδατος, ὅπερ δὲν προὐκάλεσε καθῆτιν διότι εἰτήθη καὶ ἐξήληεν ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατάστασιν, ὑπολείπονται 1599—1012=587 γράμματα δξυγόνου ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἐκκρίσεων εἰς εἴκοσιν καὶ τέσσαρας ὤγκους. Οὕτω λοιπὸν τοῦ κυνὸς λαβόντος ἀπὸ τοῦ ἀέρος μόνον 477 γράμματα δξυγόνου καὶ ἀποβαλλόντος 587, ἡ διαφορὰ, 587—477=110 γράμματα, προέρχεται ὑπὸ τῆς αὐτονομίας καύσεως τῶν τροφῶν καὶ τῶν ἰστών μεταπιπτόντων εἰς ἀνθρακικὸν ὀξυῦ, ὕδωρ, οὐρίαν κ.λ. χωρὶς προσλήψεως ἔξωθεν δξυγόνου.

Οὕτω ἐπὶ 581 γραμμῶν δξυγόνου ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἐκκρίσεων (τοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἰσπαραχόμενου καὶ ἐξερχομένου δξυγόνου ἀφαιρούμενου), τὰ μὲν 477 γράμματα προέρχονται ἀπὸ τοῦ ἀέρος, τὰ δὲ 110 γράμματα ἀπὸ αὐτῆς ταύτης τῆς ὀργανικῆς ὕλης τῶν λειτουργούντων ἰστών, ὅπερ σημαίνει ὅτι τὰ τέσσαρα πέμπτα περίπου τῶν ἡμετέρων ἀποκρίσεων εἰναι ἀληθεῖς ἐπιτερικαὶ κλύσεις, ζυμώσεις, ζερόβιαι, πικρομερταί, τῆ δξυδῶσι τοῦ οἴνου πύκτου ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ μικοδέρματος τοῦ οἴνου ἢ τοῦ δξου (mycoderma vini s. yeast) καὶ ὅτι ἐν πέμπτον τῶν ἀποκριτικῶν τούτων διεγερσῶν παράγεται ὅπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἰστών χωρὶς τὸ προάπην νὰ συμβῆλλη εἰς τοῦτο τὸ ἔξωθεν δξυγόνον ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅτι τὸ μέρος ταῦτο τῶν ἰστών ζῆ καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ μὴ ἀερῶδια ἢ σιμπεδορώδη φυράματα.

(ἀκολουθεῖ)

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΩΝ ΔΙΑΔΕΙΠΟΝΤΩΝ ΠΥΡΕΤΩΝ

ὑπὸ ΑΝΑΣΤ. ΤΣΕΒΑΙΟΥ ἰατροῦ ἐν Θεσπιάς.

Ἡρὸ διατίκας περίπου δικατρίθων ἐν γῶρῃ ἐνθα πληθὺς κρουτημάτων διαλειπόντων πυρετῶν δξέων τε καὶ χρονίωνμαστίζει τὸν τύπον, παρέχουσαν τὸ μὲν ὑπὸ τῆς πρὸς βορρᾶν περὶ τὴν ὄρ. ἀπεχούσης Κωπαίδος λίμνης, τὸ δὲ ὑπὸ ἐτέρου ἐλώθου εἰς τοῦ ἐπίτης πρὸς βορρᾶν καὶ ἐγγυτέρω τῆς Κοπαίδος κειμένου, ἠναγκάσθη νὰ μεταχειρισθῶ ἐκ περιτροπῆς κατ' αὐτῶν ἔπικτω τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης συνιστώμενα φάρμακα, κυρίως δὲ τὴν κίνην καὶ τὴν κινίνην. Καὶ ὄντως οὐδέποτε μοι ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ μεμψῶ αὐτῶν, ὁτιῦν ἢ χρεῖται τῶν προωρίζετο πρὸς κατάπολέμησιν τῶν δξέων εἰσβαλλόντων ταύτων. Τοῦναντίον ὅμως, ὁτιῦν ἐπρόκειτο περὶ χρονίων διαλειπόντων πυρετῶν ἢ μονομερῆς χρεῖται τῆς κινίνης ἐδείχθη τοσαύτου ἀνωφελείας, ὅτιτε ἤγετό τις νὰ πιστεύη ὅτι αὐτὴ ἐξέπεσε τῆς δυνάμεώς της, καὶ ἀπόλεσε καὶ τὴν ἐλαχίστην κατ' αὐτῶν ἐπίρροικν, μῶλον ὅτι ἐγένετο κατὰ κόρον χρεῖται αὐτῆς, τὸ μὲν αὐτομάτως ὑπὸ τῶν ἀθηνῶν γνωρίζοντων ἐκ παραδόσεως τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς καὶ τῶν πυρετῶν, τὸ δὲ συσταμένη ὑπὸ τῶν ἐκείτοτε ἰατρῶν ἀποκλειστικῶς ἀφοσιωμένων εἰς ταύτην καὶ μόνην. Μαιταιοπονῆσας οὖν καγὼ ἔφ' ἱκανὸν γρόνον ἰαθεραπεύω διὰ μόνης τῆς χρεῖται ἐπανειλημμένον καὶ γενναίων δόσεων κινίνης τοῦς ἐν ἀρθραῖς ἐπιπολλίζοντας ἐνταῦθα χρεῖται, διαλείποντας πυρετούς, ἢν ἐπὶ τέλους ἀηθίσαν καὶ ἀποστράφηται οἱ πάσχοντες ἐκ τῆς ἀνωμελοῦς ἀδικλείπτου χρεῖται, ἐκτέθη νὰ καταφύγω εἰς τὸ θερμῶς ἐν τῇ φαρμακολογίᾳ αὐτοῦ συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ ἀθανάτου διδασκάλου μου κ. Ἀρσεντούλη ἀρσενικόν, τῶν σκευασῶν τοῦ ὁποίου προτίμησα τὸ solut Fowleri Dr. 2. in aqua destillat. Unc. IV. ἐξ οὗ ἐλάμβανον οἱ ἀσθενεῖς δύο κοχλεῖρια μικρὰ δι' ἡμέρας ἐν τὴν πρώτῃν καὶ ἐν τὸ ἐσπέρῃς μετὰ τὸ φαγητὸν ἐν ἀπυρεσίᾳ, χορηγῶν συγχρόνως κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν δύο πρώτων ἢ τριῶν παροξυσμῶν καὶ ἀνάλογον τῇ ἡλικίᾳ δόσιν κινίνης, τοῦτέστιν εἰς μὲν τοῦς ἐνηλίους 2: κόκκους εἰς τρεῖς δόσεις τὴν πρώτῃν τῆς ἡμέρας τοῦ παροξυσμοῦ. Τὸ ποσὸν τοῦτο τῆς κινίνης ἐπανελάμβανον χορηγῶν τὴν μεθεπομένην, ἂν ὁ πυρετὸς εἶχε τύπον τριτατον, ἢ τὴν τετάρτην ἡμέραν ἂν εἶχε τεταρτατον καὶ αὕτω καθ' ἑξῆς ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς τὸ πολὺ παροξυσμοῦ. Εἰς δὲ τοῦς μικροτέρους τὴν ἡλικίαν ἀνάλογον ταύτης ποσόν. Κατόπιν δ' ἠρκοῦμεν εἰς μόνην τὴν χρεῖται τῆς εἰρημένης σκευασῆς τοῦ ἀρσενικοῦ ἐπὶ 20 ἢ 30 ἡμέρας αὐξάνων καὶ τὴν δόσιν μετὰ ὀκταήμερον ἀπὸξιδύο εἰς τρεῖς κοχλεῖρια μικρὰ δι' ἡμέρας λαμβανόμενα τὴν πρώτῃν τὴν μεσημβριαν καὶ τὸ ἐσπέρῃς.

Τὸ πρῶτον πείραμα μ' ἐξέπληξε, καθόσον πᾶρετήρησα ὅτι παροξυσμοί

έξηλείφθησαν ως εκ θαύματος, ενώ και ο ασθενής και εγώ διετελούμεν εν άπογνώσει περί του αν θα κατώρθουν να θεραπεύσω νόσον έρριζωμένην ούτω; είπεν πρό ες και πλέον μηνών, και ανιστάσταν εις την έκκένωσιν πολλών φυκλιδίων κινίνης. Τήν πρώτην επιτυχίαν έθεώρησα ως τυχαίαν, και άμφέβαλλον εις την συννηωμένην θεραπευτικήν δύναμιν των εիրμηίων φαρμάκων, διό ήναγκαίον να περικόω εκ νέου λαβών το αυτό άποτέλεσμα. Τα πειράματα ταύτα επηκολούθησαν πλεεστα άλλα, ών ή επιτυχία υπήρξε πληρυστάτη, και τοιαύτη πέποιθα έτεται πάντοτε, ει μη ο Ιατρός έρειδόμενος επί της θεραπευτικής δυνάμεως των φαρμάκων επιτρέψη τῷ ασθενεί να υποβληθῆ εις ύπερμέτρου; κόπου; δικιτητικας καταχρήσεις κλ.

Επομένως; δύνανται είπετι, ότι ή καθ' ανώτερω είρηται τρόπον χρήσις του άρτενικου μετά της κινίνης; έστιν άσφαλέστατον αντιφάρμακον κατό των χρονίων δικλειπόντων παρητών, καθ' αν ενιοι των αξιοτίμων συναδέλφων δύνανται άνωφελώς να έκκενώσωσι πολλά φυκλίδια κινίνης αναγράφοντες; αυτήν εις γενναίαι; δόσεις εις βάρος του βαλκαντίου των πελατών αυτών.

Πάσα άποτυχία της είρημένης θεραπείας αποδιδέτα μάλλον εις την νοθείαν της κινίνης, ή του άρτενικου, ή εις την άδρασειαν αυτών γεννηίων όντων. Άρα προτοχή έτιω περί την έκλογήν άμφοτέρων, όσον άφορῃ την άγνότητα αυτών.

Η από του τριδύμου νεύρου βήξ. — Ούχι σπανίως αίτιώνται τινε; βήξα συγνή, κοπιώδη, ένοχλοσταν αυτού; νυκτός και ήμέρας, ίδια δε επισυμβαινουσαν μετά μετάβασιν από θερμού εις ψυχρόν μέσον και αντίστρόφως, έτι δε συχνότερον ζμα τη εισόδω εν δωμάτιω ένθω εκλύονται Ισχυραι όσμαι και δη εκ του μαγειρείου. Οι πάσχοντες; ούτοι διατελοσταν εις διηνεκη κόρυζαν χωρι; παρημών, αυθέν δε εβρηται εν τῷ λάρυγγι, τῷ θώρακι έξηγοσν τῷ φαινόμενον τοστω. Εύοδικζόμενου καθετήρος εις τὰς ρινικὰ; χοάνας; άμέτως προκαλεται ή βήξ, ήτι; καταπαύει ζμα τη έξελκύσει του καθετήρος; και επαναλαμβάν ται διά νέου καθετηρισμού και ούτω καθεξής.

Άηλον ότι ή περί ης πρόκειται βήξ, και ο παρημός αν αντικαθίστησιν, είναι φαινόμενον ανακλαστικόν όρειλόμενον εις έρεθισμόν των ρινικών κλάδων της πέμπτης συζυγίας, διό απέκκλεσεν αυτήν ο Schladewald βήξα από του τριδύμου νεύρου.

Οι πάσχοντες; αίτιώνται σχεδόν πάντοτε οίονει γαργαλισμόν εις τον λαιμόν; το; παρυξισμού επερχομένου επισυμβαινει μεγάλη εισπνοή ήν διαδέχονται έμπνοαι δικεκομμένα; σπασμωδικαι; οι θωρακικοι; μύς

σπώνται σπασμωδώς; το πρόσωπον κυκνοσται, οι όφθαλμοι προέχουσι των κογχών; οι τελευταίοι της βηχός σπασμοι είναι βραχύτεροι και κανονικότεροι, του σπασμού παυσιμένου οι κλάμιντες; έξηνητημένοι και αποκλωμένοι περιπίπτουσιν εις; βαθμόν εκλύσεως άλλοτε άλλοι τήν τε έντασιν και τήν διάρκειαν.

Οι περιγραφέντες παρυξισμοι της από του τριδύμου βηχός; μεγάλην έχουσιν αναλογίαν προς τους της κοκκύτιδος; ως επίσης και τους προηγούμενους και παρηκολουθούστας το γνήσιον άσθμα; ο Wille παρηδέχεται; ότι λίαν στενωδ; συνδέεται ή από του τριδύμου βήξ; μετά του νευρικού άσθματος; και ότι άμφοτέρω; αι νόσοι είναι ανακλαστικαι; εκφάνσεις; ως τα πολλά; συνυπάρχουσι; μιξ; και της αυτης νευρώσεως; της του τριδύμου νεύρου; ταύτης δε της; νευρώσεως; έλλειπούσης; αι ανατομικαι; αλλοιώσεις; των ρινικών χοκνών; δεν άρκουσι καθ' έαυτά; να προκαλέσωσι; τα ανακλαστικα; συμπτώματα; τήν βήξα; και το άσθμα; το δόγμα τοστω; άντίκειται; προς το των Hawk και Sommerbrodt; θεωρούτων; ότι το πῶν; έξήρηται; από των ρινικών; αλλοιώσεων; άλλ' ο Wille άφ' έτέρου; παρητηρεῖ; ότι αι αλλοιώσεις; αυται; ενίοτε; υφίστανται; χωρι; κατ' άνάκλασιν; διαταραχών.

Η ρινική; ή από του τριδύμου βήξ; είναι συγνή; παρητηρεται; εις; παισιν; ήλικίαν; και δη; και εις; τα μικρά; παιδια; και εις; άμφοτέρω; τά γένη; Είναι; όλω; ανεξάρτητος; των κατό τήν ρίνα; αλλοιώσεων; (πολυπόδων; κλ.); ως και των κατό τον θώρακα; παθήσεων; και διέρχεται; χωρι; αποχόεμψως; ως τα πολλά; Ούχ' ήττον; ή περί ης; ο λόγος; νευρώσεως; συνυπάρχει; ενίοτε; μετά διαφόρων; του άναπνευστικού; συτήματος; παθήσεων; της φθίσεως; επί παρηδειγματι; παρούσας; ζόμενη; ως επιπλοκή; δυσάρεστος; και κοπιώδης.

Η διάγνωσις; της νόσου; βεβαιούται; διά μηχανικού; έρεθισμού; του ρινικού; βλενοσθμένου; όπω; συχνά; άπκνεξ; ή από του ρινικού; κλάδου; του τριδύμου; νεύρου; βήξ; τόσω; σπανίως; και έξαιρετικώς; τούναντιον; ή από των; ώτικων; και φαρυγγικών; κλάδων.

Η νόσος; εν γένει; δυσκόλως; ίσται; επί; ελαφρών; περιστάσεων; ώφελοσιν; αι της ρινός; ψυχρολουτι; και; έσωτερικώς; το; ιδιοσυχον; κάλιον; όπερ; ενεργεί; και; εις; τήν; περίττασιν; ταύτην; όπω; και; εις; το; άσθμα; επιτελιον; τήν; έκκρισιν; των; ρινικών; κοιλοτήτων; και; συνεπώς; τον; παρημόν; άτινα; εδνοσικώς; διαφύθμιζουσι; τὰς; κατ' άνάκλασιν; κατό; φύσιν; λειτουργίας; του; τριδύμου; Επὶ; βαρειών; περιστάσεων; τὰ; μάλιστα; ώφελεί; ο; φαρηγιμός; των; ρινικών; νευρικών; κλάδων.

Γ.

Ἀλωπεκίας Θεραπεία. — Προστέβεται τὸ τριχωτὸν τῆς κεφαλῆς, καὶ δὴ εἰς γυναικας, πρὸς ἀκτιτολήν τῆς πρώτης τῶν τριχῶν δις δι' ἡμέρας ἐπὶ πέντε ἐξηκοστὰ τῆς ὥρας διὰ δύο ἕως τριῶν κοχλεαρίων ἐκ τῆς ἐξῆς διαλύσεως.

Rp.	Acid citric.	Ser.	$\frac{1}{3}$ —1
	» boric.	»	2—5
	Solv. in		
	Spir. Vin.	Unc.	1—1 $\frac{1}{2}$
	add.		
	Aq. distill.	»	8.
M. D.			

Θεραπεία τῶν ἐκ κατακλίσεως ἐσχαριῶν. — Ἐπὶ ἐκδορῶν ἢ ἐσχαριῶν συμβαινουσῶν εἰς τὰ ἐξέχοντα τοῦ σώματος μέρη τῶν πασχόντων τυφοειδῆ πυρετῶν ὁ Gueneau de Mussy παραινεί τὴν χρῆσιν τῆς ἐξῆς ἀλοιφῆς ἐπιτιθεμένης διὰ μοτοῦ.

Rp.	Flor. Zinc.	Ser.	1.
	Extr. Hyoscyam.	»	2—3.
	» Cicut.	Gr.	5.
	Unguent. Cetac.	Unc.	1.
M. F.	Ung.		
D.			

Ἐπιχρῶσθαι δὲ γαγγρηνωμένων ἐξελκώσεων συνιστᾷ τὴν ἐπάλειψιν αὐτῶν διὰ μίγματος βήμματος ἰωδίου καὶ βήμματος ὀπίου καθ' ἐκείτην ἢ κατὰ πᾶσιν δευτέρῃν ἡμέρῃ.

Ἡ ὑδροθεραπεία κατὰ τῆς ἐξοφθαλμικῆς βρογχοκλήλης.

— Ἐπὶ ἐξοφθαλμικῆς βρογχοκλήλης καὶ ψυχρῆς καταιωνίσεως καταστέλλουσι τοῦ καρδιακοῦ πνεύματος καὶ πικρῶν τοῦ νευρικοῦ ἐρεθισμῶν, κατὰ δὲ τὸν Jaccoud ἡ ὑδροθεραπεία εἶναι τὰ μάλιστα ἐνδεδειγμένη εἰς τοῦτο πάσχοντα τὴν νύκτιν κατὰ ἐπιπλοκῆς ἀιμαίας. Ἡ ψυχρολουσία ἐν γένει δεόντως ῥυθμιζήσεται ἀναλόγως τῆς ἀναισθησίας τοῦ πάσχοντος. Καὶ ἐπὶ μὲν λίαν εὐερέσιτων ἐν ἀρχῇ ἡ ὑδροθεραπεία γίνεται δίκην βροχῆς διὰ θερμοῦ ὕδατος ἐπὶ δευτερόλεπτα τινά, ἀκολούθως δὲ μετὰ τινος ἡμέρας ἀντικαθίσταται τὸ θερμὸν διὰ ψυχροῦ ὕδατος καὶ παρατείνεται ἡ ψυχρολουσία βρομολιδῶν ἐπὶ μακρότερον χρόνον, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ εὐερέσιτων καὶ δὴ καὶ ἀγκιμικῶν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς γίνεται χρῆσις τοῦ ψυχροῦ ὕδατος.

Ἀποφευκτέα ἡ χρῆσις τοῦ καφέ, τῆς θέας, τῆς νικοτιανῆς καὶ τοῦ

οἶνοπνεύματος, ὡς ἐπίσης ἀποφευκτέοι καὶ οἱ παρατεταμένοι μυϊκοὶ κόποι. Ἐκ δὲ τῶν αὐτοφῶν ἰαματικῶν ὑδάτων ἐπισημασθέντες τὰ ἐν Saint-Nectaire, Chatel-Guyon, Ussat, Plombières, Nérès.

Θεραπεία τῆς καθ' ὕπνον ὀρθώσεως τῶν βρεφῶν. — Ἐπὶ ὀρθώσεως τῶν βρεφῶν καθ' ὕπνον μετὰ ἐκπλήξεως, ἔστιν ὅτι καὶ μετὰ ἀσπνίας ὠφελεῖ κατὰ τὸν Ellis ἡ ἐξῆς διάλυσις προποτιζομένη κατὰ κοχλεάριον πρὸ τῆς εἰς ὕπνον κατακλίσεως.

Rp.	Bromuret. potass.	Gr.	2.
	solv. in		
	Aq. distill.	Dr.	3.
	add.		
	Tinctur. Hyoscyam.	Gut	10.
	Sir. Simpl.	Unc.	$\frac{1}{2}$.
M. D.			

Χειμέτων Θεραπεία. — Κατὰ τὸν Bartholow ἡ ἐξῆς ἀλοιφή ἐπαλειφομένη καθ' ἑσπέραν ἐπὶ τῶν χειμέτων συμβάλλει εἰς τὴν ταχέως αὐτῶν ἐξαφάνισιν.

Rp.	Acid. carbolic.	Ser.	1.
	Tinct. Iod.		
	Acid. Tannic.	aa	» 2.
	Ung. Cetac.	Unc.	1.
M. f.	Unguent.		
D.			

Ἀλοιφή κατὰ τῆς ἐν ταῖς φλεβῶν θρομβώσεως. — Ἐπὶ θρομβώσεως φλεβικῆς ἐπιπλοκῆς ἐπιτυγχάνεται κατὰ τὴν πορείαν τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἢ ἐτέρου τινὸς νοσήματος ἀνάγει τὰ μάλιστα κατὰ τὸν Gueneau de Mussy ἡ ἐπάλειψις ἐπὶ τῆς ἀποπεργαγμένης φλεβῆς τῆς ἐξῆς ἀλοιφῆς καὶ ἀκολούθως ἡ ἐπίθεσις καταπλάσματος.

Rp.	Extract. Thebaic.		
	» Belladon.		
	» Hyoscyam.		
	» Cicut.	aa	Dr. 1.
	Axunc. porc. pur.	Unc.	1.
M. f.	Unguent		
D.			Γ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέα Ἰόρκη ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὴ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

τὰ κυριώτερα τοῦ ζωϊκοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τίτονον. Ἐξαιρετικῶς ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον Ἰόνικόν, Κινίνην καὶ Στρογγύλην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν θειμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοτύπων σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γαστρίν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεσθαι κακὸν ἔκ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Ἐπιπλέον ἐκτέθησθε ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νόσημα τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἑτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐδ' ἔχοντες δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποιήτων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ ἂν περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν βρεξίν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιαλὴ περιέχει 8 ὀγκίας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις.

Ἐπίσκειται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ κ. Κ. Ὀλυμπίω. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὄριστα μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

COMPAGNIE DES VASELINES FRANÇAISES.

Ἐμβλημα Πητρελαϊνῆ (Pétréoline).

Ἀδελφῶν LANCELOT καὶ Σας.

Χημικοῦ, φαρμακοποιῦ, διδάκτορος ἰατρικῆς τῆς ἐν Παρισίοις ἰατρικῆς Σχολῆς.

Δίπλωμα τιμητικὸν ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν ἔργων 1885.

Παρισίαι, 15 Rue de l'Échiquier. — Ἐργαστασίον ἐν Aube villiers (Seine).

Λονδίνον, 103. London Wall.

Τῆς Πητρελαϊνῆς χρήσις γίνεται εἰς τὰ φαρμακευτικὰ σκευάσματα.

Ἡ Πητρελαϊνῆ, ἢ Γαλλικὴ Βασιλίνη, ἢ ἰσχυρῶς γίνεται ἐν ἄπαι τοῖς νοτολομαίσις τῶν Πητρελαίων, εἶναι οὐδετέρω, ἄχρους ἢ μωρὰ τὴν γαστρίν,

διὰ τῶν χαρακτήρων δὲ τούτων γνωρίζεται ἀπὸ πάσης παραποιήσεως ἢ νοθείας. Μεγάλῃ γίνεται αὐτῆς χρήσις εἰς τὴν ἰατρικὴν εἰς τὴν Θεραπείαν τῶν κακῆς φύσεως πληγῶν, Θεραπεύει δὲ ταχέως Ἐγκαύματα, Ραγάδας τῶν μαστῶν Ρογγιάς, Εὐλογίαν, Ἐρυσίπεδας, Πιτυρίασιν, Ἐκζεμα καὶ πάσαν ἄλλην ἐν γένει νόσον τοῦ δέρματος. Μεγάλῃς χρησιμότητος εἶναι καὶ εἰς τὴν μυροποιίαν. Οὐδέποτε ταγγίζει. Ζητητέα ἢ ὑπογραφή LANCELOT et Cie.

Ἐν Ἀνατολῇ εὐρήσεται ἐν τῇ Φαρμακευτικῇ ἀποθήκῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει Grand'Rue de Galata 35.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν ἐκτὸς τὴν κριστικὴν φαρμακοποιίαν.

Διαλαμβάνουσα

Περίληψιν ἀπατῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογίων τῶν διαφόρων ἐπιχειρησίων Ἰατρικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνηγεύειν τὰ δηλητήρια Ἐφαρμακευτικὰς δοκιμασίας Ἐφαρμακοποιίαν κτηνιατρικῆς, δημοσποθητικῆς Θεραπειτικῶν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα γενικὴν τῶν φαρμάκων διατήρησιν.

VINO DORVAULT.

Ἐκδόσις 10η ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ἐνὴν ὀνοματολογία.

Ἐξείσκειται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

ΑἴΤΙΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαλλικὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῶ δδ. Πεννηκοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY Karakeuy Dohmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Αἰθεὶς ἐμπορικῆς πληροφορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσει εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοῦς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κτανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἴδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσιδίη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοσιανθῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὐρίσκειται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Γαλλοῦ.

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ EX BUDE

Rákóczy

ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ
ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ LOSKR

Τὸ αὐτοφυῆς πικρὸν ὕ-
δωρ Rákóczy εἶναι ἐν
τῶν πλουσιωτέρων εἰς
στερεὰ συστατικὰ ὑδά-
των, ἅτε δὴ περιέχον ἐν
10000 μέρ. αὐτοῦ 571
μέρη στερεῶν συστα-
τικῶν, καὶ προτιμᾶται εἰς
τὰς νόσους τῆς κάτω κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἄφθονον
θεικτὸν μαγγήσιον, νάτριον καὶ λίθιον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ
Rákóczy θεωρούμενον παρ' ἀπάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρωτεῖον προ-
μῆται καθ' ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἢ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων,
διὸ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστᾶται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν
ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Βουαρπεστ Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Παρισί-
οις Ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Fanvel ἐν Παρισί-
οις, Charle-
Tichehorn ἐν Λονδίῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Mordtmann ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει, Zoupan ἐν Ἀδριανουπόλει, Salein jachia ἐν Καίρῳ, Sch-
uiz ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zissel καὶ Rokitansky ἐν Β.ένῳ, Seitz ἐν Μο-
νάχῳ, Vohl ἐν Κολωνίᾳ κλ

Πωλεῖται ἐντὸς φιαλῶν προτρεχῶς ἐκείτοτε πληρουμένων παρ' ἅπα-
σιν τοῖς κατεστημένῳ τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ
φαρμακωπορείοις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Α. Γεωργαντά. — *Στοιχεῖα ἱατροδικαστικῆς.* Τόμ. Α'. Ἀθή-
ναι 1886. Τιμὴ τοῦ βίου συγγράμματος Δ'. 32 πληρωτέα ἐστὶ τῆ
προσλαβῆ τοῦ Α'. τόμου. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. —
'Ο Β'. τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

*Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτιῶν τῆς φθίσεως τῶν
πνευμόνων, ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἰω. Κανέλλη, ἰατροῦ. Εὐρίσκεται
παρὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐμπόρου κ. Ἰω. Κανέλλη δόδος Αἰόλου ἀριθ. 111
τιμωμένη δρχ. 1.*

CH. FÉRE. — *TRAITÉ élémentaire d'Anatomie médicale du Système
nerveux.* — Paris. 1886. I. V. in 8. avec 213 fig. dans le texte.
Aux bureaux du progrès médical. Rue des Carmes 14. Prix.
10 fr.

BOURNEVILLE. — *L'Année médicale.* (Huitième année) 1885. —
Paris 1886. Chez Plon, Rue Garancière, No. 8. et 10. — Prix. 4. fr.